

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XVII Caeteru[m] hoc sacro spiritu si Lutherus afflatus esset, quo no[n] est
dubiu[m] priores omnes patres quos ante memorauimus inspirati fuerunt

...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS TERTIVS

ne aufertis nobis, & uobis arrogatis? Nonne sacrilegi estis & blasphemii in uniuersam dei ecclesiam, qui nomine sancto & cōmuni uiolenter alijs ablato abutimini, non nisi ad tyrannidem & pompam auaritiæ & libidinis uestræ? Iterū dico, Idola mundi uos habemus sacerdotes? proferte testimonium pro uobis, uos onera intolerabilia orbis terrarum. Sacerdotes non estis, & sacerdotes uos ipsos appellatis. Videtis quid mereamini insignes uos raptores & hypocritæ?

Nemo qui legerit hæc, se putabit (opinor) hominem audire sanæ mentis, & christiani spiritus, sed rabidum potius canem furis ipsis actum infernalibus. At habeat sua conuitia sibi, Nos rem nostram prosequamur. Et quanquā huic insultationi sit abunde satisfactum ex illis axiomatis, quæ supra statuimus non nihil tamen & hic adijcere curabimur. At primum hic optarim aduertat lector, quod iniuste Lutherus ob hoc huius temporis sacerdotibus insultet, quum hi nomenclaturam istam nec arrogarint sibi, nec excogitarint, aut iam primum inuenerint. Nam si debuit ullis ob hoc insultare, magis illis, quos ante citauimus, nempe Origeni, Basilio, Athanasio, Eusebio, Cyrillo, Chrysostomo, Cypriano, Ambrosio, Hieronymo, Augustino, qui tam cæci fuerant, ut hunc quem iam Lutherus errorem arguit, deprehendere nequiuissent, imo uelut clarissimam ueritatem amplexabantur. At multo magis adhuc insultandum fuit Ignatio, Policarpo, Clementi, Gregorio Nazianzeno, Dionysio, Egesippo, Philoni, Eusebio, cæterisque uiris apostolicis, qui quum essent apostolis ipsis contemporanei, nihil docere debuissent ecclesiam, nisi quod ab apostolis ipsis accepissent. Maxime uero omnium insultare Lutherus debuit sancto spiritui, qui in ecclesia residet, propter hoc missus, ut eam ducat in omnem ueritatem. Permisit tamen hunc, ut ille putat, errorem pestilentem, etiam protinus ab ipsis ecclesie primordiis, exoriri pariter & per tot annorum centenarios ad hunc usque diem per omnes christianorum ecclesias in tantum animarum discrimen perpetuari.

XVII

Cæterum hoc sacro spiritu si Lutherus afflatus esset, quo non est dubium priores omnes patres quos ante memorauimus in

Contemporanei aplis

Iohan. 16.

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth. XXXII.

spirati fuerunt, non aliud saperet, q̄ illi, præsertim quū idip̄m unanimiter, & sentiant, & dicant om̄es, ut multo iustius hic insultandū esset Luthero, qui sp̄etis tot & tā eximjs patribus & eisdem spiritu sancto plenis, proprii capitis deliramenta se ctatur. Insultan dū esset, & iure quidem, ipsis sacerdotibus, si nomenclaturā hanc quā non arrogarunt sibi, sed a tot sanctissimis, & h̄sdē eruditissimis patribus ante traditā acceperunt, iā propter insanissimi hominis phreneticas furias deponerent. Sufficere potest cuius, non prorsus improbo, q̄ in scripturis noui testamenti, uelit nolit Lutherus, apertū discrimen inter pastores & gregem traditur, hoc est, inter præsides & plæbē, q̄q̄ pastorum ipsorum ordinationibus rite factis, deus infallibiliter assistit, gratiam impertiens & institutionē approbans. Nam ita (quantum ad rem ipsam attinet) abunde satis constat omnibus, quantumuis Lutherus inaniter de uoce contendit. Fit & istud item dilucidū cunctis, nempe non ab hominibus id muneris fuisse confectū, aut per Satanam erectū, sed auctore spiritu diuinitus institutum.

Sacerdotiū diuinitus institutum est

XVIII

¶ Nec mouere quēq̄ debet, q̄ de sacerdotibus sub hoc nomine, tā rara sit facta mētio. Nā si quis accurate singulas istiusmodi appellatiōes discutere uelit, desyderabit in ipsis noui testamēti scriptorib⁹, exactiorē haud dubie diligētia. Inueniet em̄ eos in hac parte fuisse parū curiosos, multaq̄ posteris, per uiuæ uocis traditionem, magis q̄ scriptis reliquisse. Quæ res ut dilucidior fiat, aliquot exempla producā.

Nō oīa posteris p̄ scripturas tradita.

Voces istæ, ministerium & minister, q̄q̄ omni christiano cōmunes uideri possent, quēadmodū in ipso nouo testamento non semel usurpantur, tamen eadē apostolis, ep̄is, & presbyteris peculiariter tribuunt, atq̄ id creberrime quidē. Sic em̄ 2. ad Timoth. 4. scribit Paulus. Ministetium tuum imple. Et ad Collossen. 4. Dicite Archippo. vide ministeriū quod accepisti in domino, ut illud impleas. Et actorum. 1. Ut accipiat sortem ministerij huius. In his locis non de generali ministerio quod singulis Christianis erat commune, sed de peculiari quod ad solos apostolos, ep̄os, atq̄ presbyteros attinet sermo fit, haud dubie. Id quod etiam apertius claret act. 13. ubi de

Ministerij nomen quib⁹ cōpetat.